

מ"ת 6956/02/19 - מדינת ישראל נגד סאמר גולאני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 6956-02-19 מדינת ישראל נ' גולאני

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סאמר גולאני

החלטה

1. בפני בקשה להורות שהמשיב ישהה בתנאים של מעצר בית מלא וזאת עד תם ההליכים המשפטיים נגדו. במקביל להגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תקוף על השימוש ברכב, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי.
2. על פי הנטען ביום 14.2.19 בשעה 20:00 או בסמוך לכך נהג המשיב ברכב בכביש 9 "מנהרת הארזים" לכיוון ירושלים, כאשר הודע לו כי הוא פסול מנהיגה במסגרת תיק מספר: 2691-01-19 (תעבורה פ"ת) מיום 22.1.19 עד החלטה אחרת זאת לבקשתו. עוד נטען כי המשיב נהג ברכב כשאינו בידו תעודת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב.
3. המבקשת מוסיפה כי קיימות ראיות להוכחת האישום ובקיומן מתקיימת עילת מעצר שעניינה "סכנה לשלום הציבור וביטחון" כעולה מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום ורישומי התעבורה הכולל 123 הרשעות קודמות וכן עבר פלילי. עוד הוסף, כי התקבלה אינדיקציה ראשונית לכך שהמשיב נהג בהיותו נתון תחת השפעת סם וכן נתפס חומר החשוד כסם ברכב. בנסיבות אלו מתבקש בית המשפט להיעתר לבקשה.
4. ב"כ המשיב מתנגד לבקשה ומציין כי בקשה זו שהוגשה בטעות יסודה, שכן התיק בגינו נפסל המשיב בוטל בהחלטה שיפוטית ביום 6.1.19 (תיק מספר: 81114-04-18 כבוד השופט נ. מהנא תעבורה ירושלים). באשר לתיקים המתנהלים בפ"ת (תיק מספר: 2691-01-19 בפ"ת: 2695-01-19) טען הסנגור שביקש "מאיש קשר" למסור למשיב אודות הפסילה שהוטלה בהסכמתו על המשיב עד לדיונים שנקבעו, אולם המשיב לא עודכן בכך.

דין:

5. לאחר שעיינתי בתיק החקירה אני מוצא כי קיימות ראיות להוכחת האישום, אם כי וכפי שיפורט להלן, קיים בו כרסום המצדיק את דחיית הבקשה להורות על מעצרו של המשיב בתנאים של מעצר בית מלא. אציין בתחילה כי חומר הראיות נעדר ביסוס לטענה בדבר הימצאות סם ברכב ונהיגה תחת השפעת סם, ובעניין זה אין די בדוח הפעולה בדבר הימצאותה של "אינדיקציה ראשונית" כדי להוות ראיה מספקת להליך זה, וממילא כתב האישום אינו מייחס למשיב עבירות אלו.

6. באשר לאישום עצמו הרי שאין חולק כי המשיב נתפס נוהג ברכב בזמן ובמקום כמתואר בכתב האישום. אין גם חולק כי הסנגור הגיש בקשה לדחות את הדיונים בתיק המתנהל בפ"ת ואף נתן הסכמתו לפסילת המשיב מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה וזאת עד החלטה אחרת. (ראו בקשה מיום 22.1.19 תחת הכותרת "נימוקי הבקשה"). בית המשפט (כבוד השופטת ר. רז) נעתרה לבקשה דחתה את הדיון ובהתאם להסכמת הסנגור הורתה על פסילת המשיב מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה עד החלטה אחרת. יחד עם זאת, מתיק החקירה לא עולה תמונה ברורה המבססת מסקנה כי המשיב ידע על הפסילה, ואין די בטענה לפיה הסנגור הוא שהגיש את הבקשה, כדי לבסס רכיב של "ידיעה" אצל המשיב. המשיב בתחילה ובעת שנעצר ציין כי הוא אינו נתון בפסילה (ראו דוח עיכוב מיום 14.2.19 שנערך על ידי השוטרי יוסי דהן). גם בחקירתו שב ומסר כי דבר הפסילה לא הודע לו (ראו הודעה מיום 14.2.19 שורות 14-17). בעניין זה ראיתי להוסיף כי אף טעון הסנגור (שהיה אמור להודיע למשיב אודות הפסילה) לפיו העביר את ההודעה דרך אדם אחר, וזה האחרון לא הודיע למשיב אודות הפסילה יוצרת קושי נוסף. תמונה ראיתית זו סבוכה עוד יותר על רקע העובדה כי התיק בו נפסל המשיב בוטל כאמור בהחלטה שיפוטית ובהתאם לעמדת המאשימה ביום 6.1.19. עיון בחומר הנוגע לתיק זה ומצוי בתיק החקירה מלמד כי לאחר שקיבל המשיב הודעה על שפיטה בהעדר, פנה הוא על אתר לב"כ דאז, וזה הגיש בקשה לביטול פס"ד לה נעתר כאמור בית המשפט. החלטה זו ניתנה כשבועיים לפני מועד מתן ההחלטה בתיק 2691-01-19. אם כן, ובהתאם להשתלשלות הדברים מלכתחילה לא היה צורך לתת הסכמה לפסילתו של המשיב עד החלטה אחרת, שכן תיק זה בוטל. דומה, כי אף התביעה המשטרתית במחוז מרכז לא הייתה מודעת לכך ובשגגה הוגש בפ"ת במקביל להגשת התיק העיקרי. בנסיבות אלו לא ניתן לשלול את האפשרות שהמשיב סבר בתם לב שאינו נתון בפסילה, זאת בהתאם לפניית עורך דינו, לאחר פניית המשיב אליו, לביטול פס"ד שניתן בהעדר. נוסף לכל וכפי שציין עורך דינו, הוא באופן אישי לא ידע אותו אודות הפסילה, וייתכן כי את הסכמתו נתן מבלי שידע אודות ביטול פס"ד, שכן במסגרת אותו הליך יוצג המשיב כאמור על ידי סנגור אחר.

7. בנסיבות אותן תיארת וכשבחומר החקירה כרסום ראיתי הנוגע לשאלת היסוד הנפשי בעבירה, שהוא רכיב מהותי בהוכחת העבירה, יש בכך כדי להשליך על מידת המסוכנות (ובעניינו כזו שרמתה נמוכה), בעניינו של המשיב, זאת על אף שרישומי התעבורתי של המשיב כולל 123 הרשעות קודמות. עיקר העבירות אותן ביצע המשיב הינן ישנות ואינן כוללות עבירות דומות.

8. במצב דברים זה איני סבור ישנו צורך להורות על תנאי מעצר הכוללים מעצר בית מלא, וניתן להסתפק בתנאי שחרור הכוללים הבטחת התייצבותו של המשיב לדיונים שייקבעו בעניינו.

במכלול הדברים אני מורה כדלקמן:

- א. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 5000 ₪ להבטחת התייצבותו לדיונים.
- ב. המשיב יעמיד ערב צד ג' שיחתום על ערבות באותו הסכום להבטחת תנאי השחרור.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד אדר א' תשע"ט, 19 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.